

Sygnatura akt XI C 1807/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 09 kwietnia 2015 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu XI Wydział Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Małecka

Protokolant: Karolina Suder

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 09 kwietnia 2015 r. we W.

sprawy z powództwa G. J.

przeciwko M. K.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej M. K. na rzecz powódki G. J. kwotę 1281,70 (jeden tysiąc dwieście osiemdziesiąt jeden złotych siedemdziesiąt groszy) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 15.09.2014r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 227 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

XI C 1807/14

UZASADNIENIE

Powódka G. J. pozwem z dnia 15 września 2014 r. domagała się zasądzenia od pozwanej M. K. prowadzącej działalności gospodarczą pod firmą (...) kwoty 1282 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że w dniu 27 lutego 2014 r. dokonała w sklepie pod nazwą (...).PL mieszczącym się przy ul. (...) we W. - prowadzonym przez pozwaną, w ramach działalności gospodarczej - zakupu okularów korekcyjnych. Towar miał zostać wykonany na zlecenie powódki i miał posiadać cechy użytkowe wynikające z konkretnych medycznych uwarunkowań wady wzroku powódki. Powódka wskazała, że zamówione okulary były rzeczą oznaczoną co do tożsamości, a realizacja zamówienia przebiegała dwuetapowo poprzez wpłatę zaliczki w dniu 27 lutego 2014 r. w wysokości 220 zł, a następnie w dniu 10 marca 2014 r. pozostałej kwoty w wysokości 1000 zł. Na następny dzień po odebraniu okularów tj. 11 marca 2014 powódka stawiała się w sklepie pozwanej w celu zgłoszenia niezgodności zakupionego towaru z umową - okulary uniemożliwiałyby czytanie i patrzenie w przewidzianym umową polu widzenia oraz miały uszkodzoną oprawę. W ocenie powódki dostarczone jej okulary nie nadawały się do użytku przez konkretnie oznaczonego korzystającego, dla którego miały być przygotowane. Dodatkowa wada w postaci uszkodzenie oprawy polegała na skrzywieniu jej wewnętrznej warstwy, co powodowało przekrzywianie się okularów i ucisk u nasady nosa. W dalszej części uzasadnienia powódka podała, że zgłoszenie w przedmiocie niezgodności towaru z umową zostało przyjęte przez pracownika sklepu, a powódka żądała wymiany towaru na nowy. Jak wskazała do dnia 15 kwietnia 2014 r. nie otrzymała żadnej informacji od pozwanej w przedmiocie rozpoznania reklamacji ani w kwestii przewidywanego terminu naprawy okularów. Z uwagi na powyższe powódka wskazała, że na podstawie 8 ust. 4 ustawy ustawa z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego odstąpiła od zawartej umowy. Nadto powódka podała, że żądanie pozwu w kwocie 1281,70 zł obejmuje kwotę główną w wysokości 1220 zł oraz skapitalizowane odsetki ustawowe w wysokości 61,70 zł.

W odpowiedzi na pozwem z dnia 6 listopada 2014 r. pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie zwrotu kosztów procesu. Zaprzeczyła, aby powódka kiedykolwiek skutecznie odstąpiła od umowy sprzedaży. Pozwana przyznała natomiast, że w dniu 27 lutego 2014 r. powódka przysłała wraz z mężem wyrobić okulary progresywne, które odebrała w dniu 10 marca 2014 r. Nadto w dniu 11 marca 2014 r. małżonek G. J. zgłosił reklamacje polegającą na złym umocowaniu plastikowej ramki na mostku. Reklamacja ta została niezwłocznie uznana przez pracownika pozwanej. Ponadto pozwana podała, że małżonkowie J. zgłosili się po odbiór poprawionych okularów po tygodniu, nie zgłaszając żadnych dalszych uwag. W skutek reklamacji, nowa ramka była doginana a szkła pozostały te same, gdyż nie było co do nich zastrzeżeń. Mąż powódki przyniósł okulary ponownie po 3 tygodniach twierdząc, że powódka nie widzi dobrze. Pozwana wskazała, że jej pracownik przyjął reklamacje, ale nie spisał na tą okoliczność żadnego protokołu po czym niezwłocznie odesłał okulary do dostawcy szkielek - Laboratorium (...) w G.. Strona pozwana przed upływem 14 dni od dnia zgłoszenia wady szkielek miała też zawiadomić telefonicznie J. J. (2) o uwzględnieniu reklamacji z uwagi na fabryczną wadę szkielek oraz poinformować go dodatkowo, że w chwili obecnej czeka na nadesłanie przez producenta nowych, niewadliwych szkielek, co może trwać kilka tygodni ze względu na proces produkcyjny. Nadto pozwana wskazała, że po otrzymaniu okularów od producenta skontaktowała się telefonicznie z J. J. (2), który stwierdził, że nie przyjdzie po okulary, gdyż żona zamówiła nowe gdzie indziej i teraz chce zwrotu gotówki. Pomimo kilkukrotnych próśb o odbiór okularów nikt po nie przyszedł. W takiej sytuacji pozwana wysłała okulary na adres małżonków J. ale nie zostały odebrane i przesyłka wróciła z powrotem do pozwanej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 27 lutego 2014 r. G. J. zawarła z M. K. prowadząca działalności gospodarczą pod firmą (...) umowę sprzedaży, na mocy której pozwana za cenę 1220 zł zobowiązała się przenieść na powódkę własność okularów korekcyjnych, a kupująca odebrać przedmiot umowy i zapłacić sprzedawcy cenę. Zapłata ceny nastąpiła dwuetapowo. W dniu zawarcia umowy (złożenia zamówienia) G. J. uiściła na rzecz sprzedawcy za pomocą karty płatniczej kwotę 220 zł mającą stanowić zaliczkę, a następnie - przy odbiorze towaru w dniu 10 marca 2014 r. - gotówką pozostałą kwotę 1000 zł.

/bezsporne, a nadto dowody:

- paragony fiskalne k. 8,
- zeznania świadka J. J. (2), protokół rozprawy z dnia 22.01.2015 r., czas nagrania od 00:14 do 00:28,
- przesłuchanie powódki, protokół rozprawy z dnia 22.01.2015 r., czas nagrania od 01:18 do 01:29,

W dniu 9 marca 2014 r. powódka została telefonicznie poinformowana, że zamówione przez nią okulary są gotowe do odebrania w salonie pozwanej i następnego dnia osobiście odebrała towar.

/bezsporne, a nadto dowody:

- zeznania świadka J. J. (2), protokół rozprawy z dnia 22.01.2015 r., czas nagrania od 00:14 do 00:28,
- częściowe zeznania świadka J. K., protokół rozprawy z dnia 22.01.2015 r., czas nagrania od 00:29 do 00:43,
- przesłuchanie powódki, protokół rozprawy z dnia 22.01.2015 r., czas nagrania od 01:18 do 01:29,

W dniu 11 marca 2014 r. powódka wraz z mężem J. J. (2) udała się do salonu optycznego pozwanej składając reklamację zakupionych okularów w zakresie poprawności wykonania soczewek oraz oprawek. Powódka narzekała wówczas na rozmycie obrazu podczas noszenia okularów oraz skrzywienie noska ramki oprawy. W trakcie składania zgłoszenia reklamacyjnego przebadano wzrok powódki, a wyniki badania były tożsame z tym wykonanym przy składaniu zamówienia w dniu 27 lutego 2014 r.

/dowody:

- reklamacja z dnia 11.03.2014 r. k. 10-10 verte,
- zeznania świadka J. J. (2), protokół rozprawy z dnia 22.01.2015 r., czas nagrania od 00:14 do 00:28,
- przesłuchanie powódki, protokół rozprawy z dnia 22.01.2015 r., czas nagrania od 01:18 do 01:29,
- uzupełniające przesłuchanie powódki, protokół rozprawy z dnia 19.03.2015 r. k. 106

W celu weryfikacji zaistniałej wady strona pozwana wysłała okulary do producenta soczewek, który ostatecznie stwierdził, iż szkła zostały źle wykonane i podlegają wymianie.

Od momentu złożenia reklamacji J. J. (2) na prośbę powódki dwukrotnie stawał się w salonie należącym do pozwanej z zamiarem uzyskania informacji odnośnie zgłoszonej reklamacji. W dniu 8 kwietnia 2014 r. powódka została telefonicznie poinformowana, że okulary nie są jeszcze naprawione. Tego samego dnia mąż powódki złożył w lokalu pozwanej pismo G. J. zawierające żądanie zwrotu kwoty 1220 zł, w związku z niewykonaniem okularów w terminie od dnia 27 lutego 2014 r. do 8 kwietnia 2014 r. Wskazane pismo zostało odebrane przez pracownika pozwanej T. P..

Około dnia 10 kwietnia 2014 r. powódka zamówiła nowe okulary w innym salonie optycznym.

/bezsporne, nadto dowody:

- pismo powódki z dnia 08.04.2014 r.,
- zestawienie połączeń wystawione przez operatora telekom. z dnia 09.03.2015 r. k. 101- 104,
- zeznania świadka J. J. (2), protokół rozprawy z dnia 22.01.2015 r., czas nagrania od 00:14 do 00:28,
- częściowe zeznania świadka J. K., protokół rozprawy z dnia 22.01.2015 r., czas nagrania od 00:29 do 00:43,
- częściowe zeznania świadka T. P., protokół rozprawy z dnia 22.01.2015 r., czas nagrania od 00:45 do 01:18,
- przesłuchanie powódki, protokół rozprawy z dnia 22.01.2015 r., czas nagrania od 01:18 do 01:29.

Pismem z dnia 14 kwietnia 2014 r. skierowanym do pozwanej pełnomocnik powódki, w ślad za reklamacją z dnia 11 marca 2014 r. oraz pismem z dnia 8 kwietnia 2014 r. poinformował, że okulary zostały wykonane niezgodnie ze złożonym zamówieniem i nie nadają się do użytku. Tym samym oświadczył, że odstępuje od zawartej przez powódkę umowy i ponownie zażądał zwrotu całości ceny zakupu.

W dniu 15 kwietnia 2014 r. powódka została telefonicznie poinformowana o usunięciu przez producenta wad w przedmiocie sprzedaży i możliwości odbioru nowych okularów.

Pozwana w piśmie z dnia 6 maja 2014 r. - stanowiącym odpowiedź na pismo pełnomocnika powódki - wskazała, że reklamacja została już skutecznie złożona przez powódkę w dniu 25 marca 2014 r. i niezwłocznie uznana, z uwagi na wadę produkcji, za którą odpowiedzialność ponosi producent. Okulary zostały natomiast odesłane do producenta celem dostarczenia towaru wolnego od wad.

Pełnomocnik powódki pismem z dnia 19 maja 2014 r. ustosunkował się do treści powyższego pisma pozwanej, zaprzeczając jakoby kupująca zgłosiła jakiegokolwiek zgłoszenie reklamacyjne poza tym datowanym na 11 marca 2014 r.

/dowody:

- pismo pełnomocnika powódki z dnia 14.05.2015 r. wraz z dowodem nadania k. 13 – 14,
- zestawienie połączeń wystawione przez operatora telekom. z dnia 09.03.2015 r. k. 101- 104,

- pismo pozwanej z dnia 06.05.2014 r. k. 11 – 12,
- pismo pełnomocnika powódki z dnia 19.05.2015 r. wraz z dowodem nadania k. 16 – 17.
- częściowe zeznania świadka J. K., protokół rozprawy z dnia 22.01.2015 r., czas nagrania od 00:29 do 00:43,
- częściowe zeznania świadka T. P., protokół rozprawy z dnia 22.01.2015 r., czas nagrania od 00:45 do 01:18,
- przesłuchanie powódki, protokół rozprawy z dnia 22.01.2015 r., czas nagrania od 01:18 do 01:29.

Powyższe ustalenia Sąd oparł na przeprowadzonych w toku postępowania dowodach, które zostały powołane przy ustalaniu podstawy faktycznej rozstrzygnięcia. Jednocześnie Sąd jedynie częściowo oparł się na zeznaniach świadków J. K. i T. P..

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że w niniejszej sprawie zastosowanie znalazły przepisy ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz.U. Nr 141, poz. 1176) - dalej ustawa o sprzedaży konsumenckiej. Wprawdzie wskazany akt prawny utracił moc z dniem 25 grudnia 2014 r. na podstawie art. 52 pkt 2 w zw. z art. 55 ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o Prawach konsumenta (Dz.U. z 2014 r. poz. 827), to jednak zgodnie z dyspozycją art. 51 tej ustawy do umów zawartych przed dniem 25 grudnia 2014 r. stosuje się przepisy dotychczasowe. Tym samym, z uwagi na zawarcie przez strony umowy sprzedaży w dniu 27 lutego 2014 r., Sąd zobligowany był rozpoznać niniejszą sprawę w oparciu o poprzednio obowiązujące przepisy, znajdujące zastosowanie w zaistniałym stanie faktycznym.

W świetle powyższego podstawę prawną żądania powódki stanowi art. 8 ust. 4 ustawy o sprzedaży konsumenckiej, którą to ustawę stosownie do brzmienia jej art. 1 ust. 1 stosuje się do dokonywanej, w zakresie działalności przedsiębiorstwa, sprzedaży rzeczy ruchomej osobie fizycznej, która nabywa tę rzecz w celu niezwiązanym z działalnością zawodową lub gospodarczą (towar konsumpcyjny) oraz przepis art. 494 k.c.

Zgodnie z art. 8 ust. 4 ustawy o sprzedaży konsumenckiej, jeżeli kupujący, z przyczyn określonych w art. 8 ust. 1 tej ustawy (gdy naprawa albo wymiana towaru są niemożliwe lub wymagają nadmiernych kosztów) nie może żądać naprawy ani wymiany, albo jeżeli sprzedawca nie zdoła uczynić zadość takiemu żądaniu w odpowiednim czasie lub gdy naprawa albo wymiana narażałaby kupującego na znaczne niedogodności, ma on prawo domagać się stosownego obniżenia ceny albo odstąpić od umowy; od umowy nie może odstąpić, gdy niezgodność towaru konsumpcyjnego z umową jest nieistotna. Jednocześnie – co istotne w realiach niniejszej sprawy - przy określaniu odpowiedniego czasu naprawy lub wymiany uwzględnia się rodzaj towaru i cel jego nabycia. Natomiast, w myśl art. 494 k.c. strona, która odstępuje od umowy wzajemnej, obowiązana jest zwrócić drugiej stronie wszystko, co otrzymała od niej na mocy umowy; może żądać nie tylko zwrotu tego, co świadczyła, lecz również naprawienia szkody wynikłej z niewykonania zobowiązania.

W niniejszej sprawie bezsporne jest, że strony zawarły umowę sprzedaży, przy tym powódka nabyła towar – okulary korekcyjne, jako konsument, tj. w celu niezwiązanym z działalnością gospodarczą (art. 535 k.c. oraz art. 1 ust. 1 ustawy o sprzedaży konsumenckiej). Sporów nie budziło także to, że przedmiot sprzedaży okazał się niezgodny z umową, w związku z czym dokonano wymiany soczewek progresywnych na nowe zgodne ze złożonym zamówieniem, co zostało wyraźnie przyznane przez pozwaną w piśmie z dnia 6 maja 2014 r. skierowanym do pełnomocnika powódki. G. J. nie odebrała jednak towaru wolnego od wad wskazując, że z uwagi na przedłużający się czas rozpatrywania zgłoszonej niezgodności towaru konsumpcyjnego z umową (reklamacji), a także znacznych niedogodności z tym związanych, wystąpiła do pozwanej o zwrot całości uiszczonej ceny.. Pozwana natomiast zaprzeczyła, aby powódka skutecznie odstąpiła od umowy oraz wskazała, gdyż nie wystąpiły ku temu stosowne podstawy faktyczne i prawne.

Należy zauważyć, że art. 8 ust. 4 ustawy o sprzedaży konsumenckiej, z którego swoje roszczenie wywodzi powódka, odwołuje się do art. 8 ust. 1 tej ustawy. W myśl tego przepisu, jeżeli towar konsumpcyjny jest niezgodny z umową, kupujący może żądać doprowadzenia go do stanu zgodnego z umową przez nieodpłatną naprawę albo wymianę na nowy, chyba że naprawa albo wymiana są niemożliwe lub wymagają nadmiernych kosztów. Przy ocenie nadmierności kosztów uwzględnia się wartość towaru zgodnego z umową oraz rodzaj i stopień stwierdzonej niezgodności, a także bierze się pod uwagę niedogodności, na jakie naraziłby kupującego inny sposób zaspokojenia.

Nie ulega wątpliwości, że w dniu 11 marca 2014 r. powódka zgłosiła pozwanej niezgodność zakupionych okularów z zawartą umową, domagając się jednocześnie doprowadzenia ich do stanu wolnego od wad. Z uwagi na fakt, iż w toku postępowania pozwana kwestionowała zakres zgłoszonych przez powódkę wad wskazując, iż reklamacja z dnia 11 marca 2014 r. dotyczyła wyłącznie oprawek okularów - co ma znaczenie dla oceny, czy usunięcie wad nastąpiło w odpowiednim czasie - Sąd obowiązany był w pierwszej kolejności rozważyć tą kwestię.

Dokonując ustaleń faktycznych w omawianym zakresie - na podstawie zaofiarowanych przez strony dowodów - Sąd doszedł do przekonania, że reklamacja złożona przez G. J. w dniu 11 marca 2014 r. obejmowała zarówno wady soczewek, jak również oprawek zakupionych okularów. Za powyższym świadczą zgodne zeznania świadka J. J. (2) oraz wyjaśnienia powódki, będące jednocześnie spójne z treścią znajdujących się w aktach sprawy dokumentów. Małżonkowie J. wskazali, że w dniu 11 marca 2014 r. byli razem w salonie pozwanej, a podczas tej wizyty powódka uskarżała się, że w zakupionych okularach nie widzi poprawnie. Dodatkowo powódka wspomniała wówczas, że mostek oprawki jest skrzywiony. Świadek i powódka zgodnie podali, że podczas opisywanej wizyty G. J. została powtórnie przebadana przez pracownika strony pozwanej, który stwierdził, iż wykonane badanie jest zbieżne z tym przeprowadzonym przed złożeniem zamówienia i najprawdopodobniej soczewki okularów nadają się do wymiany, a przy okazji zostanie usunięte skrzywienie oprawek. W tym kontekście za niewiarygodne uznać należało zeznania świadków J. K. i T. P.. Po pierwsze oboje pozostają pracownikami pozwanej zajmującymi kierownicze stanowiska, a co za tym idzie ich zeznania oceniane muszą być przez pryzmat zależności występującej między nimi a pracodawcą. Po drugi zaś przedstawiane przez nich okoliczności nie znajdują odzwierciedlenia w dowodach z dokumentów. Wskazać w tym miejscu należy, że od czynności podejmowanych przez pozwaną będącą przedsiębiorcą, wymagać należy zachowania odpowiedniej staranności właściwej dla osób prowadzący w sposób profesjonalny działalność gospodarczą. Zatem wszelkie zgłoszenia reklamacyjne sprzedawanych towarów, przyjęcie towaru na przechowanie/naprawę, czy chociażby jego zwrot uprawnionej osobie winny znaleźć odzwierciedlenie w formie pisemnej (formularz, protokół, notatka). Niezrozumiałym jest postępowanie pozwanej, jako profesjonalisty, polegające na niesporządzeniu jakiegokolwiek dokumentu potwierdzającego dokonanie wymiany skrzywionych oprawek, wydanie towaru kupującemu oraz rzekome zgłoszenie przez powódkę drugiej reklamacji w zakresie wady soczewek. W szczególności okoliczności te budzą wątpliwości w świetle zeznań pracowników pozwanej, którzy podkreślali wieloletnie doświadczenie i wysoką jakość świadczonych usług. Ponadto za sprzeczne z zasadami logiki i doświadczenia życiowego uznać należy hipotetyczne zachowanie powódki, polegające na niezwłocznym zgłoszeniu sprzedawcy wady mającej wpływ jedynie na komfort użytkowania towaru (skrzywienie oprawki okularów), a dopiero po kilku tygodniach poinformowanie o wadzie uniemożliwiającej umówione korzystanie z zakupionego przedmiotu (rozmycie obrazu, brak możliwości czytania i pisanie). Wobec powyższego zdaniem Sądu zeznaniom J. K. i T. P. w powyższym zakresie należało odmówić przymiotu wiarygodności.

W niniejszej sprawie bezspornym było również, że nabyte przez powódkę okulary były niezgodne z umową już w momencie ich wydania kupującej w dniu 10 marca 2014 r., a wadą dotknięte były zarówno szkła, jak i oprawki. Oznacza to, że powódce przysługiwało - według jej wyboru - żądanie dokonania naprawy przedmiotu sprzedaży lub wymiany na nowy. Powódka z samej istoty zaistniałych wad (niewłaściwie wyprofilowanych soczewek progresywnych oraz skrzywionej oprawki) mogła domagać się jedynie przywrócenia towaru do stanu zgodnego z umową poprzez jego wymianę na nowy. W ocenie Sądu żądanie takie powódka skutecznie zgłosiła 11 marca 2014 r.

Od chwili zgłoszenia wad przez powódkę, dla pozwanej rozpoczął bieg 14 dniowy termin na ustosunkowanie się do wskazanego żądania (art. 8 ust. 3 ustawy o sprzedaży konsumenckiej). W tym kontekście wskazania wymaga,

że zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktów spoczywa na osobie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne. Nadto po myśli art. 232 zd.1 k.p.c. strony są obowiązane wykazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Mając na uwadze powyższe podkreślić należy, że regulacja art. 8 ust. 3 ustawy o sprzedaży konsumenckiej skutkuje korzystnym dla konsumenta przerwaniem ciężaru dowodu na sprzedawcę, który obowiązany jest wykazać zachowanie 14 - dniowego terminu na ustosunkowanie się do żądania kupującego. Sui generis sankcją niedochowania rzeczoności terminu jest z kolei przyjęcie reguły interpretacyjnej, na podstawie której brak reakcji oznacza uznanie roszczenia za uzasadnione.

Strona pozwana nie dostarczyła żadnych dowodów na to, iż powiadomiła w terminie kupującą o sposobie rozparzenia zgłoszonej przez nią reklamacji, a powódka wyraźnie zaprzeczyła by w chwili zgłaszania wad okularów została o tym sposobie poinformowana. Z przedstawionych przez pozwaną bilingów rozmów telefonicznych wynika natomiast, że pierwsza rozmowa telefoniczna pomiędzy stronami - od chwili zgłoszenia reklamacji - miała miejsce dopiero w dniu 8 kwietnia 2014 r. Uznając zatem, że pozwana nie dochowała terminu przewidzianego w art. 8 ust. 3 ustawy o sprzedaży konsumenckiej, ani też nie złożyła stosowanego oświadczenia o uchyleniu się od skutków prawnych niedochowania tego terminu, przyjąć należało, iż uznała niezgodność towaru z umową, co z kolei skutkowało uruchomieniem dalszej procedury reklamacyjnej.

W sytuacji kiedy okaże się, że żądanie kupującego jest zasadne – w niniejszej sprawie nastąpiło to najpóźniej 25 marca 2014 r. (upływ 14-dniowego terminu od zgłoszenia niezgodności towaru z umową) – sprzedawca powinien przystąpić do jego realizacji. W odniesieniu do uprawnień podstawowych (naprawa, wymiana), ustawa nakazuje uczynić zadość takiemu żądaniu w odpowiednim czasie. Przy określaniu odpowiedniego czasu naprawy lub wymiany uwzględnić należy natomiast rodzaj towaru i cel jego nabycia. Nie powinno budzić wątpliwości, że inaczej należy oznaczyć odpowiedni czas dla dokonania naprawy lub wymiany towaru konsumpcyjnego w zależności od jego przeznaczenia. Znaczenie w tym względzie mieć będzie m.in. zaliczenie sprzedanej rzeczy do kategorii przedmiotów codziennego, podstawowego użytku (domofon, zamek do drzwi, kran, zegarek), do kategorii niezbędnych dóbr konsumpcyjnych (środki żywności, higieny, pielęgnacji niemowląt), środków nagłej potrzeby (leki materiały opatrunkowe), sprzętu istotnego dla życia lub zdrowia (okulary, sprzęt rehabilitacyjny), czy też towarów luksusowych lub używanych sporadycznie (sprzęt sportowy, turystyczny). Zgodzić się przy tym należy z konstatacją, iż „odpowiedni czas” oznaczać powinien działanie sprzedawcy bez zbędnej zwłoki – niezwłoczne (zob. J. Szczotka, Sprzedaż konsumencka. Komentarz do art. 8 ustawy o sprzedaży konsumenckiej). W sytuacji jeżeli sprzedawca nie dokonuje naprawy lub wymiany w odpowiednim czasie, kupującemu przysługuje uprawnienie do obniżenia ceny lub odstąpienia od umowy.

W ocenie Sądu, na kanwie rozstrzyganej sprawy, pozwana nie wywiązała się z obowiązku uczynienia zadość uzasadnionemu żądaniu powódki w odpowiednim czasie, w szczególności mając na względzie charakter przedmiotu sprzedaży. Okulary są niewątpliwie towarem o istotnym znaczeniu z punktu widzenia normalnego funkcjonowania ich użytkownika. Konieczność codziennego z nich korzystania oraz charakter negatywnych konsekwencji życiowych związanych z niemożnością posługiwania się nimi, wymaga od sprzedawcy przeprowadzenia postępowania reklamacyjnego w sposób możliwie najszybszy oraz przy dołożeniu odpowiedniej staranności w tym zakresie. Ponadto odpowiedni czas naprawy/wymiany oceniać należy również przez pryzmat konkretnej sytuacji życiowej konsumenta oraz celu, dla którego dokonał on zakupu towaru. Jak wynika z osobowego materiału dowodowego sprawy, powódka dokonała zakupu okularów w związku ze zniszczeniem poprzednio użytkowanych. Co więcej kupowane okulary progresywne miały zapewnić kupującej możliwość komfortowego użytkowania dzięki soczewkom płynnie dostosowującym się do widzenia na wszystkich odległościach. Szklą tego rodzaju, z uwagi na swoją uniwersalność, zastępują co najmniej dwie pary zwykłych okularów (do blizy i do dali). Przeciętny konsument posiada wyłącznie jedną parę indywidualnie dobranych okularów progresywnych, a zatem nie może swobodnie zastąpić uszkodzonych. Tym samym każdy dzień oczekiwania na naprawę lub wymianę tego specyficznego towaru jest dla konsumenta istotny w kontekście jego sprawnego funkcjonowania w społeczeństwie.

Powódka w piśmie z dnia 8 kwietnia 2014 r., powołując się na niewykonanie okularów w terminie od 27 lutego 2014 r. (dzień złożenia zamówienia) wezwała pozwaną do zwrotu całości ceny zakupu. Interpretacja tego pisma prowadzi do wniosku, iż z uwagi na brak działania po stronie sprzedawcy i nie uzyskanie przez kupującą okularów zgodnych

ze złożonym zamówieniem, odstąpiła ona od umowy żądając zwrotu uiszczonej ceny. Oznacza to, że od momentu uznania żądania reklamacyjnego konsumenta za uzasadnione tj. od dnia 25 marca 2014 r. do chwili odstąpienia od umowy minęło 14 dni. Mając na względzie fakt, że wyprodukowanie nowych okularów dla powódki trwało jedynie 10 dni (od 27 lutego 2014 r. do 9 marca 2014 r.) to uczynienie zadość żądaniu kupującej w związku ze stwierdzoną niezgodnością towaru z umową winno nastąpić w terminie nie dłuższym. Tym samym, uznać należy, że sprzedawca nie zdołał uczynić zadość żądaniu kupującej w odpowiednim czasie, co zaktualizowało prawo powódki do żądania stosownego obniżenia ceny albo odstąpienia od umowy. Jedynie na marginesie wskazać należy, że powódka została powiadomiona o wymianie towaru na nowy w dniu 15 kwietnia 2014 r., a więc dopiero po 21 dniach od chwili uznania jej żądania za uzasadnione, a ponad miesiąc od złożenia reklamacji.

Odnosząc się w tym miejscu do drugiej z przesłanek wskazywanych przez stronę powodową mającej uzasadnić odstąpienie od umowy – znaczna niedogodność na jaką konsumenta narażała wymiana bądź naprawa, wskazać należy, że w opinii Sądu zbyt długi okres oczekiwania na naprawę lub wymianę nie może być traktowany w kategoriach "niedogodności", ponieważ wymóg, by czas ten był "odpowiedni" został w sposób wyraźny wyartykułowany w innej przesłance wymienionej treści art. 8 ust. 4 ustawy o sprzedaży konsumenckiej. Zatem - zakładając racjonalność ustawodawcy - stwierdzić trzeba, że przesłanki "odpowiedniego czasu" na naprawę albo wymianę oraz "niedogodności" po stronie konsumenta nie pokrywają się, a druga z nich dotyczy sytuacji, w których znaczna niedogodność polega na innych negatywnych skutkach dla kupującego aniżeli jedynie niemożność korzystania z rzeczy przez czas niezbędny na dokonanie naprawy albo wymiany.

W niniejszej sprawie faktyczna możliwość wymiany okularów na nowe nie pozbawiła powódki uprawnień do odstąpienia od umowy. Przede wszystkim, stwierdzona niezgodność towaru jest istotna. Niewłaściwie wykonane soczewki oraz oprawki uniemożliwiały bowiem normalne użytkowanie okularów. W świetle powyższego dopuszczalne było zatem domaganie się przez kupującą obniżenia ceny bądź odstąpienia od umowy. Odstąpienie od umowy realizowane jest w drodze złożenia przez kupującego odpowiedniego oświadczenia woli, w skutek którego umowa przestaje wiązać *ex tunc* (od momentu jej zawarcia). Jednocześnie kupujący odstępując od umowy, z jednej strony obowiązany jest zwrócić sprzedawcy wszystko, co od niego otrzymał, z drugiej zaś może zadać tego co sam świadczył (art. 494 k.c.). Uznając oświadczenie powódki z dnia 8 kwietnia 2014 r. o odstąpieniu od umowy za skuteczne oraz mając na względzie fakt dokonania przez nią zwrotu zakupionego towaru, Sąd na podstawie powołanych wyżej przepisów za zasadne uznał roszczenie o zwrot przez pozwaną ceny w kwocie 1220 zł. Zasadne jest również żądanie powódki co do odsetek za opóźnienie w płatności tej kwoty. Roszczenie to ma oparcie w art. 481 § 1 k.c., zgodnie z którym jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Natomiast jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe (§ 2 zd. 1 wskazanego przepisu). Pozwana pomimo ciężącego na niej obowiązku wynikającego z art. 494 k.c. nie dokonała zwrotu na rzecz powódki uiszczonej przez nią ceny, a zatem od momentu odstąpienia od umowy pozostawała w opóźnieniu ze spełnieniem świadczenia, do którego była zobowiązana. Ponadto zgodnie z art. 482 § 1 k.c. od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa, co nastąpiło w niniejszej sprawie w dniu 15 września 2014 r. Tym samym od tego dnia zasadnym było zasądzenie na rzecz strony powodowej dalszych odsetek ustawowych od kwoty należności głównej oraz skapitalizowanych odsetek dochodzonych pozwem.

Rozstrzygając o kosztach postępowania oraz obciążając stronę pozwaną (jako przegrywającą sprawę) obowiązkiem zwrócenia powódce poniesionych przez nią kosztów procesu Sąd miał na względzie przepis art. 98 k.p.c. Na zasadzoną kwotę złożyły się koszty postępowania poniesione przez powódkę w łącznej wysokości 227 zł. W ich skład weszły: opłata od pozwu w kwocie 30 zł, koszty zastępstwa prawnego w kwocie 180 zł, obliczone stosownie do przepisu § 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tj. Dz.U.2013, poz. 490) oraz opłata skarbową od udzielonego pełnomocnictwa procesowego w wysokości 17 zł.